उपसं इर तेजीय तेजसः सं इतिस्तव । सृष्टेर्विघाताय विभी सृष्टी चाइं समुद्यतः ॥ १२ ॥ मार्वेद्धेय उसाच ॥

द्रत्येवं संस्तृतो भास्तान् ब्रह्मणा सर्गकर्तृषा। उपसंद्वतवांस्तेजः परं स्वस्पमधारयत्॥ १३॥ चकार च ततः स्ट्रष्टिं जगतः पद्मसम्मवः। तथा तेषु महाभागः पूर्वेकस्पान्तरेषु वे॥ १४॥ देवासुरादीन् मर्त्तांख पश्वादीन् दृश्ववीवधः। ससर्ज्ञं पूर्ववद्वा नरकांख महामुने॥ १५॥ दित भीमार्कस्वेयपुरावे बादिवस्तवो गाम॥ १०६॥

चतुरधिक भततमीऽध्यावः ॥

मार्फेखेय उवाच ।

सृष्टा जगदिदं ब्रह्मा प्रविभागमधाकरोत्। वर्षाश्रमसमुद्राद्रिद्दीपानां पूर्व्ववद्यया ॥ १ ॥ देवदैत्योरगादीनां रूपस्थानानि पूर्व्ववत्। देवेभ्य एव भगवानकरोत् कमखोद्भवः॥ २ ॥ ब्रह्मणस्तनयो योऽभून्मरीचिरिति विश्रुतः। कथ्यपस्तस्य पुचोऽभूत् काथ्यपो नाम नामतः॥ ३ ॥